

lunde ved det, der er overleveret fra længst forgangne Tider. Min Forgænger har indledet en Reform i den Henseende, idet tidligere Kultusminister Nielsen ved en Anordning har faaet sat i Værk visse mindre Ændringer i det teologiske Studium, men jeg tror, Tiden er inde til nu at gøre et Forsøg paa i god Forstand at faa det teologiske Studium moderniseret. At dette vil kunne ske, uden at der skal gives Slip paa noget af det fundamentale, derom nærer jeg for mit Vedkommende aldeles ingen Tvivl. Endvidere har det kirkelige Udvalg afgivet en meget radikal Betænkning om Adgangen til at søge Præsteembeder. Jeg har ikke Lejlighed til i Dag at omtale dette nærmere, men vil særlig henlede deres Opmærksomhed, der skulde være ivrige for at finde noget radikalt og noget, der brød nye Baner for os i det kirkelige Udvalg — noget demokratisk, om man vil —, paa Betænkningen om Adgang til at søge Præsteembeder. Det har endvidere afgivet Betænkning angaaende Konfirmation, angaaende Indførelse af Sognebøger, Civilstandsregister, borgerlig Begravelse, borgerlig Ægteskab, Præsternes Medvirkning ved Ligbrænding, Indførelse af Særkalke, Sjællands Stifts Deling, Ændring i Lov af 15. Maj 1903 om Valgmenigheder og endelig om den københavnske Kirkefond.

Jeg har nævnt alle disse Ting, fordi jeg gerne vilde give et Indtryk i al Korthed af, at det kirkelige Udvalg gennem sit lange Arbejde, der er fremkommet ved Medvirkning af vor Kirkes forskellige Repræsentanter, Repræsentanter for de forskellige Lejre indenfor Kirken, i Virkeligheden har foretaget en stor Førstebehandling, jeg tror paa mange Punkter ogsaa en afsluttende Behandling af mangfoldige af de kirkelige Spørgsmaal, der kunne faa med Lovgivningen at gøre.

Det Lovforslag, jeg i Dag har den Ære at fremlægge, tilsigter ikke at være Indledningen til en samlet Lov om Kirkens Forfatning, og derfor har det kirkelige Udvalgs Indledning ikke fundet Plads i dette Lovforslag. Maa jeg straks sige, at jeg har ikke villet fremsætte noget Forslag om et kirkeligt Udvalg, idet jeg har den Opfattelse, at det for Tiden vilde svække, men ikke styrke Sammenholdet i den danske Folkekirke, om man skabte et saadant Organ. Jeg tænker, man er enig med mig i, at egentlig hører en Kirkedag, et Kirkeraad, til i en fri Kirke. Der kan blive Tider i en Folkekirke, hvor Over-

gangen til Frikirke øjnes som nær forestaaende, og hvor man da kan foretage Foranstaltninger, der lette Overgangen. Jeg mener ikke, vi have saadanne Tider nu. Jeg hører til dem, der ikke ønske, at Folkekirken skal ophæves, før der er en ganske anderledes Bærekraft oparbejdet i kirkelig Henseende i vort Folk, og da jeg altsaa ikke anser en saadan Tid for kommen nu, kan jeg ikke være med til at arbejde for Indførelse af en Kirkedag eller et Kirkeraad. Jeg tror, det vil splitte i Øjeblikket i Stedet for at samle, og derfor vil det svække Styrken i den danske Folkekirke i Øjeblikket.

Jeg skal nu tillade mig ganske kort at gennemgaa Hovedpunkterne i Forslaget til Lov om Menighedsraad. Jeg antager at være i Overensstemmelse med det høje Tings Ønsker, naar jeg ikke gennemgaaer det Punkt for Punkt; men da man jo her er velkendt med de tidligere Menighedsraadsforslag og den tidligere Menighedsraadslov, vi have haft, kan jeg vel nøjes med at gøre opmærksom paa ganske enkelte Hovedtræk og saa de Forandringer, der naturligt ere komne til Stede nu. Jeg nævnde før, at Menighedsraadslovens Virkning gennem 6 Aar naturligvis har indbragt nye Erfaringer, og de ere tagne til Følge her, og hvad det kirkelige Udvalg har haft at fremsætte angaaende Menighedsraadsloven, er ogsaa kommet til at spille en Rolle, for saa vidt naturligvis det har kunnet passe med den Grundanskuelser, jeg har om hele denne Lovs Aand og Virkning.

Som Regel skal der være et Menighedsraad i hvert Sogn, og det skal bestaa af Sognepræsten og 4 valgte Medlemmer. Er Sognet stort, kan Raadet forstørres indtil 9 Medlemmer. Raadet vælger selv sin Formand og Næstformand, og der vælges en Suppleant for hvert Medlem. Det har jo ikke liden Betydning, at Suppleanterne vælges paa den Maade, at hver enkelt Suppleant er valgt i Forhold til et bestemt Medlem af Menighedsraadet, idet nemlig de kirkelige Retninger saa altid ville beholde samme forholdsvis Styrke i Raadet, selv om et Menighedsraadsmedlem fratræder.

Disse 4 Menighedsraadsmedlemmer vælges af alle de folkekirkelige Medlemmer i Sognet, som ere 25 Aar gamle, Mænd og Kvinder. Jeg antager ikke, det er nødvendigt nu at omtale denne Bestemmelse det allermindste. At baade Mænd og Kvinder faa Valgret, er jo en selvsagt Ting;